

Výrok

1) Švédské království tím, že nezajistilo, aby odpadní vody z aglomerací Lycksele, Malå a Pajala byly před vypouštěním podrobeny sekundárnímu čištění nebo jinému rovnocennému čištění, nesplnilo povinnosti, které mu vyplývají z článku 4 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 ze dne 22. října 2008, vykládaného ve spojení s článkem 10 směrnice 91/271, ve znění nařízení č. 1137/2008, a

tím, že Komisi neposkytlo během postupu před zahájením soudního řízení informace, které by potřebovala pro účely posouzení toho, zda čistírny odpadních vod aglomerací Habo a Töreboda splňovaly požadavky směrnice 91/271, ve znění nařízení č. 1137/2008, nesplnilo povinnosti, které mu vyplývají z čl. 4 odst. 3 SEU.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Evropská komise a Švédské království ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 87, 16.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 9. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Ravensburg – Německo) – UK v. Volkswagen Bank GmbH (C-33/20), RT, SV, BC v. Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank, pobočka Volkswagen Bank GmbH (C-155/20), JL, DT v. BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH (C-187/20)

(Spojené věci C-33/20, C-155/20 a C-187/20) (¹).

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice 2008/48/ES – Spotřebitelský úvěr – Článek 10 odst. 2 – Informace, které musí být povinně uvedeny ve smlouvě – Povinnost uvést ve smlouvě druh úvěru, dobu trvání úvěrové smlouvy, sazbu úroků z prodlení a mechanismus úpravy sazby úroků z prodlení platné v okamžiku uzavření úvěrové smlouvy – Změna sazby úroků z prodlení v závislosti na změně základní úrokové sazby stanovené centrální bankou členského státu – Odškodnění za předčasné splacení úvěru – Povinnost uvést způsob výpočtu změny sazby úroků z prodlení a odškodnění – Neexistence povinnosti uvést možnosti ukončení platnosti úvěrové smlouvy upravené ve vnitrostátním právu, avšak neupravené ve směrnici 2008/48 – Článek 14 odst. 1 – Právo na odstoupení od smlouvy vykonané spotřebitelem, které se opírá o absenci informace povinně uváděné podle čl. 10 odst. 2 – Opožděné provedení – Zákaz pro věřitele dovolávat se námitky zániku práv nebo zneužití práv“)

(2021/C 462/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Ravensburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: UK (C 33/20), RT, SV, BC (C-155/20), JL, DT (C-187/20)

Žalované: Volkswagen Bank GmbH (C 33/20), Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank, pobočka Volkswagen Bank GmbH (C-155/20), BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH (C-187/20)

Výrok

- 1) Článek 10 odst. 2 písm. a), c) a e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že, je-li tomu tak, úvěrová smlouva musí jasně a výstižně uvádět, že se jedná o „smlouvu o vázaném úvěru“ ve smyslu čl. 3 písm. n) této směrnice a že je tato smlouva uzavřena na dobu určitou.
- 2) Článek 10 odst. 2 směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že nevyžaduje, aby „smlouva o vázaném úvěru“ ve smyslu čl. 3 písm. n) této směrnice, která slouží výhradně k financování smlouvy o dodání zboží a která stanoví, že částka úvěru je vyplacena prodejci tohoto zboží, uváděla, že spotřebitel je zproštěn povinnosti zaplatit kupní cenu ve výši vyplacené částky a že mu prodejce musí, pokud byla kupní cena uhrazena v plné výši, předat zakoupené zboží.
- 3) Článek 10 odst. 2 písm. l) směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že úvěrová smlouva musí ve formě konkrétního procentního podílu uvádět sazbu úroků z prodlení platnou v okamžiku uzavření této smlouvy a musí konkrétně popsat mechanismus úpravy úrokové sazby z prodlení. V případě, že se strany dotčené úvěrové smlouvy dohodly, že sazba úroků z prodlení bude změněna v závislosti na změně základní úrokové sazby stanovené centrální bankou členského státu a zveřejněné v úředním věstníku, který je snadno dostupný, odkaz v této smlouvě na uvedenou základní úrokovou sazbu je dostatečný, pokud je ve zmíněné smlouvě uveden způsob výpočtu sazby úroků z prodlení v závislosti na základní úrokové sazbě. V tomto ohledu musí být splněny dvě podmínky. Na prvním místě prezentace tohoto způsobu výpočtu musí být snadno srozumitelná pro průměrného spotřebitele, který nemá odborné znalosti v oblasti financí, a musí mu umožnit vypočítat sazbu úroku z prodlení na základě informací poskytnutých v téže smlouvě. Na druhém místě četnost úprav uvedené základní úrokové sazby, která je určena vnitrostátními právními předpisy, musí být v dotčené úvěrové smlouvě rovněž uvedena.
- 4) Článek 10 odst. 2 písm. r) směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že úvěrová smlouva musí pro účely výpočtu odškodnění hrazeného v případě předčasného splacení úvěru uvádět konkrétním a pro průměrného spotřebitele snadno srozumitelným způsobem postup výpočtu tohoto odškodnění tak, aby takový spotřebitel mohl určit částku odškodnění, která má být uhrazena v případě předčasného splacení úvěru na základě informací poskytnutých v této smlouvě.
- 5) Článek 10 odst. 2 směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že nevyžaduje, aby úvěrová smlouva uváděla všechny situace, v nichž je právo stran úvěrové smlouvy na ukončení platnosti smlouvy uznáno nikoliv touto směrnicí, nýbrž pouze vnitrostátní právní úpravou.
- 6) Článek 14 odst. 1 směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby věřitel namítl zánik práva při uplatnění práva spotřebitele na odstoupení od smlouvy podle tohoto ustanovení v případě, že některý z povinně uváděných údajů uvedených v čl. 10 odst. 2 této směrnice není zahrnut v úvěrové smlouvě ani nebyl dodatečně řádně sdělen, bez ohledu na to, zda tento spotřebitel nevěděl o svém právu na odstoupení od smlouvy, aniž za tuto neznalost nese odpovědnost.
- 7) Směrnice 2008/48 musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby věřitel mohl mít platně za to, že spotřebitel zneužil svého práva na odstoupení od smlouvy upraveného v čl. 14 odst. 1 této směrnice, pokud některý z povinně uváděných údajů uvedených v čl. 10 odst. 2 směrnice 2008/48 není zahrnut v úvěrové smlouvě a ani nebyl dodatečně řádně sdělen, bez ohledu na to, zda tento spotřebitel o svém právu na odstoupení od smlouvy nevěděl.

- 8) Článek 10 odst. 2 písm. t) směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že úvěrová smlouva musí uvádět podstatné informace o všech mechanismech mimosoudního urovnání stížností nebo prostředků nápravy, které má spotřebitel k dispozici a případně o nákladech na každý z nich, o skutečnosti, že stížnost nebo odvolání musí být podáno poštou nebo elektronicky, o poštovní nebo elektronické adrese, na kterou musí být tato stížnost nebo prostředek nápravy zaslán, a o dalších formálních podmínkách, na které je tato stížnost či prostředek nápravy vázán. Pokud jde o tyto informace, pouhý odkaz v úvěrové smlouvě na jednacím řád dostupný na internetu nebo na jiný akt nebo dokument týkající se mechanismu mimosoudního urovnávání stížností a prostředků nápravy není dostačující.

(¹) Úř. věst. C 161, 11.5.2020.
Úř. věst. C 230, 13.7.2020.
Úř. věst. C 255, 3.8.2020.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 2. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Köln – Německo) – Telekom Deutschland GmbH v. Bundesrepublik Deutschland, zastoupená Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

(Věc C-34/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Elektronické komunikace – Nařízení (EU) 2015/2120 – Článek 3 – Přístup k otevřenému internetu – Článek 3 odst. 1 – Práva koncových uživatelů – Článek 3 odst. 2 – Zákaz dohod a obchodních praktik omezujících výkon práv koncových uživatelů – Článek 3 odst. 3 – Povinnost rovného a nediskriminačního nakládání s provozem – Možnost zavádět opatření přiměřeného řízení provozu – Doplnková tarifní varianta zvaná „nulový tarif“ – Omezení šířky pásma“)

(2021/C 462/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Telekom Deutschland GmbH

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland, zastoupená Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Výrok

Článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii, musí být vykládán v tom smyslu, že omezení šířky pásma z důvodu aktivace tarifní varianty zvané „nulový tarif“, které se použije na video streaming bez ohledu na to, zda je toto video šířeno partnerskými či jinými poskytovateli obsahu, je neslučitelné s povinnostmi vyplývajícími z odstavce 3 tohoto článku.

(¹) Úř. věst. C 137, 27.4.2020.